

og tænker: Ja, Gud véd, om dette alligevel ikke er det forløsende Ord, vi har ventet paa. Jeg tror næsten, at om man hængte en Præstekrave om Halsen paa en Kalv og gjorde tilstrækkelig Reklame for den, vilde man kunne bilde Folk ind, at det var den saa længe imødesete, nye Messias. Tænk blot paa“ —

„Der er min Broder!“ afbrød Fru Betty ham og rejste sig hurtigt, — hun havde længe siddet som paa Gløder og drejet Hænderne omkring hinanden i sit Skød.

„Ah — Pastoren!“ udbrød Pateren og rejste sig ligeledes.

Emanuel var kommen frem i den aabne Havestuedør. Da han fik Øje paa de Fremmede, vilde han atter trække sig tilbage, men Paterens Udraab standsede ham, og han nærmede sig nu med sky og tøvende Skridt.

Han var bleven flere Aar ældre i de sidste fjorten Dage. Hans høje Skikkelse var bleven underlig smal, Ansigtet ganske indfaldent, næsten oldingeagtigt, og Haar og Skæg strittede uklippet ud til alle Sider.

Pateren studsede aabenbart ved Synet. En dyb og oprigtig Medlidenhedsfølelse prægede med ét hans Ansigt, idet han tavs rakte ham Haanden.